

който се нуждае отъ работници, и всѣки день отивате на пазаря да си цѣните такива. Виждате тамъ единъ работникъ, който чака да го потърси нѣкой, да се услови на работа. Вие го взимате у дома си, и той всѣки день дохожда да ви работи. Единъ день този работникъ получава голѣмо наслѣдство, половинъ милионъ долари, отъ свой чичо въ Америка. Питамъ: ще намѣрите ли на другия день този работникъ на пазаря да чака за работа? — Нѣма да го намѣрите. Отъ ваше гледище, право ли е, слѣдъ като този човѣкъ е получилъ половинъ милионъ долари, да отива пакъ на пазаря съ мотиката и да чака нѣкой да го услови на работа? Кое заставя работника да напусне вече своята работа? — Паритѣ. Тѣ му улесняватъ живота. Питамъ: слѣдъ като получи паритѣ, съ каква работа трѣбва да се заеме? (— Да започне да учи). Ако този работникъ, слѣдъ като добие това голѣмо наслѣдство, се откаже отъ учене, напусне училището и намира, че знания не му трѣбватъ, защото има съ какво да се прѣпитава, той не разрѣшава задачата си правилно. Въ такъвъ случай бѣднотията е за прѣдпочитане, защото го кара да работи, да учи, а богатството го разваля. Той не иска да работи, не ще да учи. Живиятъ хлѣбъ, това сж благоприятнѣ условия на живота, които всѣки разуменъ човѣкъ трѣбва добръ да използва.